

Joop Wassenaar

Sininen Myrsky

Porilaisen jalkapalloseuran FC PoPan nousu ja tuho

Sininen myrsky

**Porilaisen jalkapalloseuran FC PoPan
nousu je tuho**

Joop Wassenaar

Sininen myrsky

Porilaisen jalkapalloseuran FC PoPan nousu ja tuho

To&From

© 2016 Joop Wassenaar, tämä on kaupallinen versio vuodesta 2020

Kustantaja: To&From

Painos: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-7342-07-7

Kuvitus: Teemu Eskola (etukansi) ja www.urheilupori.com (takakansi)

www.toandfrom.net

Sisällysluettelo

Omistus	07
1. Unessa (1)	09
2. Lyhyt historia Porin jalkapallosta	13
3. FC Eskola	19
4. PoPasta FC PoPaan	25
5. FC Sumiala	31
6. <i>Sister Ray</i>	39
7. Siniveriset	47
8. Perikato	53
9. Myrskyn jälkeen	61
10. Unessa (2)	65

Tarja Juhilan muistolle

1. Unessa (1)

Hollannista se alkaa. Olen huhtikuussa 2007 lomareisulla kotimaassani, kun Rami Nieminen soittaa ja kysyy, että olenko tulossa kauden ensimmäiseen kotiotteluun. Ystävä, joka majoittaa minua, ei ole koskaan kuulut minun puhuvan suomea ja unohtaa aamiaisensa.

"Se oli jalkapalloseurani manageri", nauran hänen yllättyneelle naamalleen. "Rami on pelannut 500 matsia Suomen pääsarjassa sekä kaukana rajojen takana."

Ystäväni ymmärtää sen verran jalkapallosta, että hän myöntää kunnioittavansa Ramia.

"Jaha. Entä miten sinä liityt asiaan? Haetko hollantilaispelaajia hänelle?"

"Ei kun myyn makkaraa. Makkaraa ja kaljaa. Ja sitten myyn pääsylippuja ja pystytän mainoskylttejä ja teen kaikkea, mitä vain voi keksiä."

Selitän ystävälleni, että Rami istuu äärimmäisen pienessä toimistossa jätefirman pihalla ja että hän osaa tuskin kirjoittaa sähköpostiviestiä.

"Oikeastaan toivon, että hän sanoisi minulle vielä jonain päivänä, että sä olet käynyt koulut, etkö voi tulla istumaan tänne päiväksi viikossa? Se on minun unelmani."

Unelmani syntyi lähes puoli vuosisataa sitten kotikaupungisani Zutphenissa, Alankomaiden itäosassa. Zutphen oli pieni, alle 30.000 asukkaan paikkakunta, joka kärsi muuttotappiosta. Kaupungilla oli niin huono maine, että maan länsipuolella Amsterdamin, Rotterdamin ja Haagin suurkaupungeissa sen nimi muokkautui "Zufteniksi". Täkäläisten korvissa Zuf-ten kuulostaa ikään kuin verbiltä, joka tarkoittaisi lähinnä "olla unessa" tai sitten "olla humalassa". Kotikaupunkini ei siis ole antanut ihmiskunnalle paljon mitään erikoista. Ei jalkapallokentälläkään.

Alankomaissa jokaisessa pienkylässä on ainakin kaksi jalkapalloseuraa. Syy lienee maan historiassa. Protestanttien ja katolilaisten väliset uskontosodat päättyivät Pohjoismeren rannalla pakkorauhaan. Protestantit muodostivat enemmistön, jonka kuitenkin piti suvaita katolilainen vähemmistö. Molemmat porukat perustivat ikiomat koulut, kaupat, sairaalat, sanomalehdet, ravintolat ja myös jalkapalloseurat.

Välit olivat aikoinaan niin huonot, että nämä seurat eivät koskaan mitanneet voimaansa kentällä. Katolilaiset pelasivat mielellään ainoana vapaapäivänään, heti kirkkomenon jälkeen. Mutta protestantit eivät halunneet pelata pyhäpäivänä vaan perustivat oman "lauantaiiliigansa". Vaikka uskonnollista merkitystä ei siinä enää ole, lauantaiiiga on yhä vielä olemassa.

Zutphenissa oli seitsemän jalkapalloseuraa. Suomalaisille korville tämä kuulostaa hurjalta, mutta Keski-Euroopassa tämä oli kaupungin asukasluvuun verrattuna kohtuullinen määrä. Niiden taso oli "Zuftenin" kaltainen. Alankomaissa on tiukka raja ammatti- ja amatöörijalkapallon välillä. Kahden divisioonan ammattiliiga on suljettu, sen alla amatöörit pelaavat omasta maanmestaruudesta. Käytännössä maan amatöörimestari pelaa siis kolmannella sarjatasolla.

Vuonna 1970 Be Quick Zutphen pelasi amatöörimaanmestaruudesta. Seura ei yltänyt aivan mestaruuteen asti, mutta saavutus jäi Zutphenin jalkapallohistoriassa ainutlaatuiseksi. Nykyään Be Quick pelaa viisi sarjatasoa alempana. "Mestaruusvuotena" olin itse täyttänyt kaksitoista ja juuri saanut herätyksen jalkapalloon.

Kotona olin ainoa kiinnostunut. Perheeni kuului äärikalvinistiseen seurakuntaan, johon sunnuntaisin kuuluivat kahdet, joskus kolmetkin kirkkomenot ja loppupäivä vietettiin tekemättä paljon mitään. Jalkapallo-ottelu vapautti minut tylsyydestä, kentän äärellä ainoastaan yleisön siistit vaatteet muistuttivat siitä, että oli sunnuntai.

Kaksinkertaisen Suomen mestarin, FC Jazzin alasajon jälkeen kaiken piti muuttua toisenlaiseksi porilaisessa jalkapallokulttuurissa. Vaan eipä muuttunut. Myös FC PoPa meni konkurssiin ja vielä surkeammalla tavalla. Antti Sumialan omistamassa seurassa syntyi kuitenkin myös hyviä asioita mm. faniryhmä Siniveriset.

FC PoPan lyhyt mutta myrskyisä historia esitellään seuran talkoorinkiin kuuluneen Joop Wassenaarin näkövinkkelistä. Lisää mausteita tarinaan antaa se, että kirjailija on juurtunut vahvaan hollantilaiseen jalkapallokulttuuriin.

Joop Wassenaar (1958, Alankomaissa) on toimittaja ja kääntäjä. Hänen esikoisromaaninsa 'Vaihtuvat maisemat' ilmestyi syksyllä 2012.

Lisää tietoja: www.toandfrom.net

